

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mráky a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **H. T. V.**, zastoupeného advokátem JUDr. Hugem Körblem, Hybernská 20, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 3, Praha 4, proti rozhodnutí ze dne 9. 12. 2025, čj. MV-180634-4/SO-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 3. 2026, čj. 32 A 1/2026-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] **Ministerstvo vnitra** zamítlo žalobcovu žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem *jiné/ostatní* pro neplnění účelu pobytu [§ 44a odst. 3, § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců]. Žalobce nejdříve pobýval na území České republiky díky povolení k dlouhodobému pobytu (s platností od 16. 6. 2023 do 15. 6. 2024) za účelem absolvování přípravného kurzu jazyka českého organizovaného veřejnou vysokou školou, který jej měl připravit ke studiu akreditovaného studijního programu vysoké školy. Konkrétně šlo o studium bakalářského studijního programu Zemědělství a rozvoj venkova na Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů České zemědělské univerzity v Praze. Poté získal žalobce navazující povolení k dlouhodobému pobytu s platností do 31. 5. 2025, aby mohl pokračovat v návštěvě jazykového kurzu, tentokrát organizovaného společností Doceo – Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, s. r. o. Další (třetí) povolení za týmž účelem už mu ale ministerstvo odmítlo vydat. Dospělo k závěru, že buď nemá žalobce ke zvládnutí českého jazyka takové předpoklady, aby mohl začít studovat na vysoké škole, nebo vůbec nemá v úmyslu studium zahájit. Žalobce se bránil odvoláním, **Komise** pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců však odvolání zamítla.

[2] Proti rozhodnutí komise podal žalobce žalobu. V ní namítal, že jeho úsilí naučit se český jazyk už přináší výsledky a byl přijat ke studiu na vysoké škole. Proto dne 27. 11. 2025 požádal o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia na vysoké škole. Soudu také zaslal rozhodnutí o přijetí ke studiu ekonomiky a managementu na Škoda Auto Vysoké

škole, o. p. s., ze dne 10. 11. 2025. **Městský soud** žalobu zamítl, protože podle něj ministerstvo i komise dostatečně zdůvodnily, že v získání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem *ostatní/jiné* bránila žalobci *jiná závažná překážka* [§ 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců]. Ta spočívala v tom, že povolení k pobytu za účelem studia českého jazyka nelze udělovat na jakkoli dlouho a nelze jím zastírat jiný účel pobytu.

[3] Proti rozsudku městského soudu podává žalobce (**stěžovatel**) kasační stížnost. Správní orgány po něm nemohou chtít něco, co neplyne ze zákona – tedy nejen plnit účel dlouhodobého pobytu, ale navíc jej nějak rozvíjet. Městský soud pak svůj rozsudek odůvodnil nedostatečně (nepřezkoumatelně), jen bez vysvětlení citoval několik jiných soudních rozhodnutí. Stěžovatel se domnívá, že ministerstvo nepostupuje v obdobných situacích obdobně, protože běžně prodlužuje pobytové oprávnění studentům, kteří mění vysokou školu, nebo když zaměstnanec často mění zaměstnání (a oznámí to). Městský soud také vyhověl žalobě stěžovatelova spolužáka, který se ocitl v obdobné situaci.

[4] **Komise** ve vyjádření poukazuje na to, že stěžovatel zvláště změnil své plány: nejdříve tvrdil, že chce studovat úplně jiný obor, než na který se nakonec rozhodl nastoupit. Poslední žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu navíc podal kvůli (už) třetímu kurzu českého jazyka po sobě. Stěžovatel tak postupuje podle stejného vzorce jako řada jiných cizinců, kteří si chtějí co nejspíše zajistit povolení k dlouhodobému pobytu.

[5] Ve věcech, v nichž před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se **NSS** po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 11 a 12).

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti nevysvětluje, jaké důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Nevymezuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou správní soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba změnit judikaturu. Ani výslovně netvrdí, že se městský soud bezdůvodně odchýlil od ustálené judikatury nebo že hrubě pochybil při výkladu práva. Podle svého obsahu směřují kasační námitky k poslednímu z uvedených důvodů. NSS však žádné hrubé pochybení městského soudu nezjistil.

[7] Napadený rozsudek netrpí nepřezkoumatelností. Je pravda, že městský soud cituje dlouhé pasáže jiných rozhodnutí a přehlednosti jeho rozsudku to nesvědčí. Všechny citace ale pocházejí z rozhodnutí, která se týkala obdobných věcí, a tam vyslovené právní názory lze přenést i na tuto věc.

[8] Obsahem pojmu „jiná závažná překážka“, jehož výklad stěžovatel zpochybňuje, se NSS opakovaně zabýval. Překážkou přitom může být i neplnění, případně jen formální či účelové naplňování tvrzeného účelu pobytu. Pobyt za účelem studia náleží cizincům, kteří skutečně a vážně studují, nikoli těm, u nichž vzdělávací aktivita slouží jen jako prostředek k dalšímu setrvání na území (rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2021, čj. 2 Azs 325/2020-33). U účelu *ostatní/jiné* je správní orgán oprávněn hodnotit, zda činnost, kvůli které žádá cizinec o povolení k dlouhodobému pobytu, skutečně odůvodňuje jeho dlouhodobou přítomnost na

pokračování

území (rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2024, čj. 7 Azs 22/2024-27). V této věci stěžovatel tvrdil, že ke studiu jeho další účely pobytu směřují. Dva dosavadní absolvované kurzy českého jazyka k němu však zatím přímou nevedly.

[9] NSS se už dříve zabýval i námitkou ohledně cíle pobytu. Ve skutkově srovnatelné věci uvedl, že když cizinec nesdělí jiný účel svého pobytu, je třeba za cíl jeho pobytu nadále pokládat zahájení studia na vysoké škole (rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2026, čj. 5 Azs 194/2025-33). Správní orgány tak ani zde nepožadovaly splnění žádné nové podmínky, kterou zákon neupravuje, ale chtěly mít za prokázané, že stěžovatel k tomuto cíli směřuje. Stěžovatel získal povolení dvakrát po sobě za (materiálně) stejným účelem, tj. k tomu, aby navštěvoval jazykový kurz českého jazyka a mohl pak studovat na české vysoké škole. Když žádal *de facto* potřeť o povolení za stejným účelem, nijak nedoložil, že v jazykové přípravě pokročil. Správní orgány proto postupovaly v souladu s touto judikaturou.

[10] To, že v jiném případě správní orgány či městský soud jinému cizinci vyhověly, neznamená, že musejí vyhovět právě i stěžovatelově žádosti. Skutkové okolnosti případů se od sebe mohou lišit, navíc citovaný rozsudek městského soudu nebyl napaden kasační stížností. Stěžovatel poukazuje i na to, že částečně podobná otázka související s účelem pobytu byla předložena rozšířenému senátu. Rozšířený senát už ve věci rozhodl (usnesením ze dne 31. 3. 2026, čj. 2 Azs 64/2024-53), jím řešená otázka ovšem na tuto věc nedopadá, protože se týkala vazby kurzů *anglického* jazyka k území ČR.

[11] Konečně přijetí stěžovatele na vysokou školu není v tomto řízení podstatné. Pozdější stěžovatelova žádost o dlouhodobý pobyt za účelem studia je samostatným řízením a jejím výsledkem se městský soud zabývat nemohl (obdobně jako v usnesení NSS ze dne 20. 5. 2026, čj. 9 Azs 42/2026-31).

[12] NSS proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci. Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Komisi žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2026

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu